

## Arrest

nr. 346 991 van 21 mei 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI  
Rue Lucien Defays 24-26  
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 3 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. EL JANATI verschijnt.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

##### *“A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een bij UNRWA geregistreerde Palestijn te zijn, afkomstig uit Khan Younes, Gaza. U woonde er samen met uw ouders, broers en zussen. In november 2009 huwde u er officieel met de Palestijnse M. N. (...). Jullie kregen samen een zoontje, K. (...). Uw echtgenote en zoontje verblijven op heden nog steeds in Gaza. U verliet Gaza in september 2023 omwille van de slechte veiligheidssituatie en de problemen die u kende met Hamas. U verliet de Gazastrook legaal en reisde, via Egypte en Turkije, naar Griekenland waar u in november 2023 aankwam. Het was uw bedoeling naar België af te reizen maar u werd in Griekenland opgepakt door de politie en naar een vluchtelingenkamp op Leros gebracht. Voor uw aankomst in het vluchtelingenkamp verbleef u drie dagen op het politiekantoor. U werd er slecht behandeld. U verzocht op 13 november 2023 om internationale bescherming in Griekenland en op 17 november 2023 werd u er de vluchtelingenstatus toegekend. Nadat u internationale bescherming verkreeg bleef u in het geheim in het*

opvangcentrum wonen. U kende eerder immers problemen omwille van een Syrische vrouw, N. (...), en haar dochtertje die u eerder voor uw aankomst in Griekenland had leren kennen. Jullie reisden samen vanuit Turkije naar Griekenland. Ze vertelde u dat ze gescheiden was. Jullie brachten heel veel tijd samen door en verbleven ook samen in het opvangcentrum in Griekenland. Tijdens jullie verblijf in het opvangcentrum zou u op een gegeven moment door een viertal personen zijn benaderd en geslagen. Ze lieten u weten dat ze gekomen waren in opdracht van de ex-echtgenoot van de Syrische vrouw. Uit vrees dat u buiten het opvangcentrum niet veilig zou zijn, besliste u aldus in het geheim in het vluchtelingenkamp te blijven. Een week nadat u geslagen werd, verlieten uw belagers het kamp. U kende nadien geen problemen meer. Op een gegeven moment kreeg u een email met de melding dat u in Athene uw Grieks reisdocument kon afhalen. U verliet het opvangcentrum en reisde naar Athene. Uit vrees dat uw voormalige belagers, dan wel de ex-man van N. (...), u ook in Athene zouden vinden, kwam u er uw hotelkamer niet buiten. Drie dagen nadat u uw reisdocument in Athene verkreeg, verliet u Griekenland en reisde u met het vliegtuig naar België. U verzocht hier op 25 januari 2024 om internationale bescherming. U vreest in Griekenland dezelfde problemen als voorheen omwille van uw contacten met N. (...). Jullie zouden op heden daten en veel contact hebben. N. (...) verblijft eveneens in België. U werd ook in België éénmaal telefonisch bedreigd omwille van deze zaak.

Ter staving van uw asielerzoek legde u volgende documenten voor: een kopie van medische stukken van Gaza betreffende uw echtgenote, een kopie van een medisch attest van Gaza op uw naam, een kopie van uw UNRWA 'family registration card', kopieën van medische attesten op naam van uw echtgenote betreffende een hospitalisatie en een abortus die ze onderging, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de Palestijnse identiteitskaart op naam van uw echtgenote, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie van een UNRWA attest ter staving van uw UNRWA registratie, een kopie van een overlijdensakte op naam van uw vader, een kopie van een werkvergunning voor Israël op uw naam, kopieën van foto's van uw vernielde woning in Gaza, kopie van een foto van uw zoon en een kopie van uw Griekse verblijfsvergunning.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie kopie ADET + bijkomende vragen M status Griekenland + verklaringen DVZ en verklaringen CGVS in uw administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzielingen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een

meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op [https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece\\_en](https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en);

Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA\\_BIP\\_Report\\_EN.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens

evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U haalt ondermeer aan dat u problemen kende in Griekenland met een aantal personen die u in opdracht van de ex-man van een Syrische vrouw die u leerde kennen aanvielen in het vluchtelingenkamp waar u verbleef. U vreest tot op heden voor uw veiligheid in Griekenland omwille hiervan.

Dient hier allereerst te worden opgemerkt dat u, wat deze feiten betreft, niet verder komt dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. Het is overigens ook wel heel opmerkelijk dat u van deze feiten voorheen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord heeft gerept. Uit wat u dan weer voor het CGVS liet optekenen betrof dit nochtans het enige en voornaamste probleem wat u kende in Griekenland én u meent hierom tot op heden een risico te lopen in Griekenland (zie CGVS p. 12). Er kan dan in alle redelijkheid verwacht worden dat u deze feiten wel degelijk ook reeds bij de DVZ zou vermeld hebben. Uw nalatigheid dienaangaande doet reeds de nodige vragen rijzen bij de waarachtigheid van deze feiten. Dit wordt nog versterkt door de vaststelling dat u, die beweerde ook in België nog bedreigingen te hebben ontvangen in het kader van deze zaak, geen enkele moeite deed hiervoor klacht in te dienen bij de bevoegde instanties (zie CGVS p. 11 en 12).

Wat er ook van zij, u toont op geen enkele manier aan dat de ex-man van N. (...) op heden nog steeds naar u op zoek is dan wel dat u omwille hiervan op heden nog steeds een risico loopt in Griekenland. Immers, nadat u éénmalig in het kamp zou zijn geslagen door vier personen die u zeiden dat ze in opdracht van de ex-man van N. (...) handelden - overigens ook een blote bewering die u niet staft - heeft u hen nooit meer gezien noch kende u verder enig probleem met hen. Evenmin brengt u concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in Griekenland ingeval van een terugkeer op heden nog steeds hierom een vrees dient te hebben.

Dat u hier nog zou zijn bedreigd kan, in het licht van bovenstaande ook niet zonder meer worden aangenomen. Bovendien betreffen ook dit niet meer dan loutere verklaringen.

Hoe dan ook blijkt uit niets dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, geen bescherming kon, dan wel ingeval van hernieuwde problemen in Griekenland, zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten.

U verklaarde dienaangaande simpelweg dat u hiervan nooit enige melding hebt gemaakt of klacht hiervoor indiende bij de Griekse autoriteiten. U liet dit na omdat er op het moment van het incident amper mensen aanwezig waren en u wilde ook vermijden dat u naar een ander kamp zou worden overgebracht, u wilde immers bij het meisje in kwestie blijven. U ging de (beweerde) aanval op uw persoon ook niet buiten het kamp, bij de Griekse autoriteiten, melden, en dit dan weer omdat het u 8€ zou kosten om u met het openbaar vervoer van het kamp naar het politiekantoor op Leros en weer terug naar het kamp te verplaatsen. Ook later, toen u zich in Athene bevond, ondernam u geen stappen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen. Nochtans verklaarde u dat u in Athene veel schrik had, u kwam uw hotelkamer niet binnen omdat u wist dat uw belagers u in Athene volgden. Bovendien had u geen bewijs van de feiten die zich eerder op Leros afspeelden (zie CGVS p. 3 en 11). Dit alles kan geenszins volstaan om uw nalatigheid beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten te rechtvaardigen. Uw argument dat u in Griekenland geen klacht indiende omdat u geen bewijzen had van de vernoemde feiten houdt bovendien totaal geen steek daar u ook nu geen enkel bewijs heeft van deze feiten maar deze toch aanbrengt.

In elk geval mag het duidelijk zijn in het licht van voorgaande uw bewering dat uw bewering dat u, omwille van een nood aan internationale bescherming, niet kan terugkeren naar Griekenland omdat u, wat deze zaak rond de Syrische vrouw en uw belagers betreft, er geen bescherming zal krijgen kant noch wal raakt. De Griekse autoriteiten kunnen immers geen bescherming bieden voor feiten waarover ze niet eens worden ingelicht.

Waar u nog aanhaalde dat u bij uw aankomst in Griekenland slecht behandeld werd, i.c. u zou drie dagen zijn vastgehouden in het politiekantoor en gedurende meerdere uren zijn opgesloten in een cel omdat één van de agenten dacht dat u haar uitlachte alsook zou er tegen u geroepen zijn, dient te worden opgemerkt dat dit zich voordeed op een welbepaalde plaats, binnen een welbepaalde context en met bepaalde individuele agenten. Bovendien werd u met deze situatie geconfronteerd nog voor u een verzoek om internationale bescherming indiende. Deze situatie, hoe laakbaar het gedrag waarmee u zou zijn geconfronteerd ook mag zijn, is geenszins representatief voor uw situatie nadien als begunstigde van internationale bescherming. Als begunstigde van internationale bescherming geniet u immers bepaalde rechten en gunsten en het is dan ook

deze situatie die moet worden beoordeeld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België.

Niettegenstaande u dit voor het CGVS niet aanhaalde, verwees u voor de DVZ nog naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland. Het leven was er niet goed, er waren geen taalopleidingen en geen hulp om werk te vinden. U vreest er dakloos te worden (zie 'vragenlijst CGVS' in uw administratief dossier).

Hier moet echter worden opgemerkt dat uit wat u voor het CGVS verklaarde duidelijk blijkt dat u niet de minste moeite heeft gedaan uw leven in Griekenland uit te bouwen. U ondernam geen enkele poging om een AFM (fiscaal registratienummer) noch een AMKA (sociaal zekerheidsnummer) te verkrijgen. U verklaarde hier simpelweg dat u niet in Griekenland wilde blijven, België was altijd al uw doel van bij uw vertrek uit Gaza, en daarom niet de nodige moeite deed om de documenten die u als begunstigde van internationale bescherming nodig heeft om toegang te krijgen tot basisvoorzieningen in orde te maken (zie CGVS p. 7). Nergens doorheen uw verklaringen blijkt u voorts ook maar enige moeite te hebben gedaan u ergens te vestigen, onderdak en werk te vinden noch een taal cursus te volgen (zie CGVS p. 9). U zou in het kamp op Leros wel eens geïnformeerd hebben naar organisaties die vluchtelingen helpen en u zou vernomen hebben dat er wel waren in Athene maar niet op Leros (zie CGVS p. 9). Uit niets blijkt dat u hier verder nog iets gedaan heeft met deze informatie noch contact nam met deze organisaties. U reisde nochtans wel naar Athene om uw reisdocument af te halen (zie CGVS p. 6).

U bleef gewoon in het kamp wonen, dit in het geheim, en nam er nog gewoon maaltijden aan. Toen u een mail kreeg dat u uw reisdocument mocht afhalen, verliet u het kamp en reisde u naar Athene. U bleef er een zestal dagen op hotel en kwam vervolgens naar België (zie CGVS p. 8 en 9).

Dat u liever naar België wil komen, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u wel degelijk internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Er kan van een begunstigde van internationale bescherming dan ook verwacht worden dat hij zelf de nodige stappen zet zijn basisrechten te laten gelden in de betrokken lidstaat én toch minstens probeert er een leven uit te bouwen.

Blijkt ook dat u op verschillende personen kon rekenen die u ondersteunden tijdens uw verblijf in Griekenland. Toen op een gegeven moment medicijnen nodig had en via de arts in het opvangcentrum vernam dat u deze zelf diende te betalen, contacteerde u uw broer die u binnen de week geld overmaakte. U kreeg doorheen de hele periode van uw verblijf in Griekenland 3 keer 100€ overgemaakt via uw broer. Verder kon u ook rekenen op een vriend die u geld leende om de ferry van Leros naar Athene te betalen. Het betrof weliswaar een lening maar u betaalde dit al terug. Tot slot werd u ook geholpen door uw neef. Hij bekostigde het hotel in Athene waar u zes dagen verbleef en betaalde eveneens uw vliegtuigticket van Griekenland naar België. U verblijft ook hier bij uw neef die u ondersteunt (zie CGVS p. 5, 6, 9 en 10). Uit niets blijkt verder dat uw familie, indien nodig, u bij een terugkeer naar Griekenland en indien nodig, niet opnieuw zou steunen.

Uit het geheel van bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u geenszins heeft aangetoond dat u, een begunstigde van internationale bescherming, uw grondrechten niet kon laten gelden en er in een situatie van verregaande deprivatie verkeerde, dan wel zal terechtkomen ingeval van een terugkeer.

U verkreeg in november 2023 de vluchtelingenstatus en verkreeg vervolgens een Griekse verblijfsvergunning uitgereikt. Deze is op heden nog steeds geldig, i.c. tot 16 november 2026.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : [https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf); Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op [https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA\\_BIP\\_Report\\_EN.pdf](https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf)).

U liet zelf na hiervoor de nodige stappen te zetten (zie supra) en brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u, in geval van een terugkeer naar Griekenland, niet alsnog in de mogelijkheid zou zijn hiervoor het nodige te doen en het betreffende document te bekomen.

Verder, en volledigheidshalve, kan hier nog volgende worden aan toegevoegd.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde

voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf) en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op [https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece\\_en](https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en)).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf); Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf); Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf)). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U liet echter ook hier weerom na de nodige stappen te zetten uw AMKA te verkrijgen (zie supra) en toont ook hier niet aan dat u ingeval van een terugkeer niet in de mogelijkheid zou zijn dit document alsnog te verkrijgen.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit uw verklaringen blijkt verder nog dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, bent kwijtgeraakt.

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA\\_BIP\\_Report\\_EN.pdf](https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf)).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding

*om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.*

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.*

*De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande daar deze documenten louter uw persoonsgegevens en deze van uw echtgenote/familieleden, uw huwelijk, uw UNRWA registratie, medische problemen/behandeling van u en uw echtgenote in Gaza alsook de huidige situatie van uw familie in Gaza betreffen. Geen van deze elementen staat ter discussie doch dit alles heeft geen uitstaans met uw situatie in Griekenland.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Om die redenen mag u direct noch indirect worden teruggeleid naar Gaza."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 3 en 4 EVRM, van de artikelen 4, 13, 15 en 23 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen "48 tot en met 48/7", 51/4, 57/6, 57/6/1, 57/6/2, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 41 en 42 van de gecoördineerde wet van 18 juli 1966 betreffende het gebruik van talen in administratieve aangelegenheden en van "(d)e beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van het beginsel van redelijkheid, nauwkeurigheid, voorzichtigheid en zorgvuldigheid".

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij algemene informatie omtrent de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (bijlagen 2-23).

2.2. Op 17 april 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Op 20 april 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer waarin zij ingaat op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij de artikelen 51/4 en 57/7 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 41 en 42 van de

gecoördineerde wet van 18 juli 1966 betreffende het gebruik van talen in administratieve aangelegenheden geschonden acht. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve niet ontvankelijk.

2.4.3. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”*

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij op 17 november 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 17/11/2023 tot 16/11/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 27/12/2023 tot 26/12/2028) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 6-7; Griekse ADET (kopie) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 14); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het

administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

*In casu* slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.7. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* de slechte behandeling bij aankomst in Griekenland waarbij zij drie dagen werd vastgehouden in het politiekantoor, gedurende meerdere uren werd opgesloten in een cel omdat één van de agenten dacht dat verzoekende partij haar uitlachte en er ook tegen verzoekende partij geroepen zou zijn (notities CGVS, p. 14) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.4.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 6), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing lijkt te worden voorgehouden, blijkt verzoekende partij tevens nog steeds in het bezit te zijn van haar (afgedrukte) verblijfsvergunning (ADET-kaart) – *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning – die zij immers toonde tijdens haar persoonlijk onderhoud (notities CGVS, p. 6). Zelfs indien verzoekende partij thans niet meer zou beschikken over haar originele ADET-kaart, wijst de Raad er bovendien op dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 16/11/2026). Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie

moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoekende partij niet langer in het bezit zou zijn van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden.

Verder verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt (notities CGVS, p. 7). Zij geeft aan geen AFM en AMKA te hebben aangevraagd omdat zij niet in Griekenland wilde blijven en naar België wilde komen (notities CGVS, p. 7).

In verband met het AFM bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten, nu zij geen stappen ondernam om een AMKA te bekomen (notities CGVS, p. 7). Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.9. Verder oordeelt de Raad dat verzoekende partij niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers op goede gronden op het volgende gewezen: *“Niettegenstaande u dit voor het CGVS niet aanhaalde, verwees u voor de DVZ nog naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland. Het leven was er niet goed, er waren geen taalopleidingen en geen hulp om werk te vinden. U vreest er dakloos te worden (zie ‘vragenlijst CGVS’ in uw administratief dossier).*

*Hier moet echter worden opgemerkt dat uit wat u voor het CGVS verklaarde duidelijk blijkt dat u niet de minste moeite heeft gedaan uw leven in Griekenland uit te bouwen. U ondernam geen enkele poging om een AFM (fiscaal registratienummer) noch een AMKA (sociaal zekerheidsnummer) te verkrijgen. U verklaarde hier simpelweg dat u niet in Griekenland wilde blijven, België was altijd al uw doel van bij uw vertrek uit Gaza, en daarom niet de nodige moeite deed om de documenten die u als begunstigde van internationale bescherming nodig heeft om toegang te krijgen tot basisvoorzieningen in orde te maken (zie CGVS p. 7). Nergens doorheen uw verklaringen blijkt u voorts ook maar enige moeite te hebben gedaan u ergens te vestigen, onderdak en werk te vinden noch een taal cursus te volgen (zie CGVS p. 9). U zou in het kamp op Leros wel eens geïnformeerd hebben naar organisaties die vluchtelingen helpen en u zou vernomen hebben dat er wel waren in Athene maar niet op Leros (zie CGVS p. 9). Uit niets blijkt dat u hier verder nog iets gedaan heeft met deze informatie noch contact nam met deze organisaties. U reisde nochtans wel naar Athene om uw reisdocument af te halen (zie CGVS p. 6).*

*U bleef gewoon in het kamp wonen, dit in het geheim, en nam er nog gewoon maaltijden aan. Toen u een mail kreeg dat u uw reisdocument mocht afhalen, verliet u het kamp en reisde u naar Athene. U bleef er een zestal dagen op hotel en kwam vervolgens naar België (zie CGVS p. 8 en 9).*

*Dat u liever naar België wil komen, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u wel degelijk internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Er kan van een begunstigde van internationale bescherming dan ook verwacht worden dat hij zelf de nodige stappen zet zijn basisrechten te laten gelden in de betrokken lidstaat én toch minstens probeert er een leven uit te bouwen.*

*Blijkt ook dat u op verschillende personen kon rekenen die u ondersteunden tijdens uw verblijf in Griekenland. Toen op een gegeven moment medicijnen nodig had en via de arts in het opvangcentrum vernam dat u deze zelf diende te betalen, contacteerde u uw broer die u binnen de week geld overmaakte. U kreeg doorheen de hele periode van uw verblijf in Griekenland 3 keer 100€ overgemaakt via uw broer. Verder kon u ook rekenen op een vriend die u geld leende om de ferry van Leros naar Athene te betalen. Het betrof weliswaar een lening maar u betaalde dit al terug. Tot slot werd u ook geholpen door uw neef. Hij bekostigde het hotel in Athene waar u zes dagen verbleef en betaalde eveneens uw vliegtuigticket van Griekenland naar België. U verblijft ook hier bij uw neef die u ondersteunt (zie CGVS p. 5, 6, 9 en 10). Uit niets blijkt verder dat uw familie, indien nodig, u bij een terugkeer naar Griekenland en indien nodig, niet opnieuw zou steunen.*

*Uit het geheel van bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u geenszins heeft aangetoond dat u, een begunstigde van internationale bescherming, uw grondrechten niet kon laten gelden en er in een situatie van verregaande deprivatie verkeerde, dan wel zal terechtkomen ingeval van een terugkeer.”* In het verzoekschrift, waarin louter wordt ingegaan op de algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland doch niet op de individuele situatie van verzoekende partij, wordt niet de minste poging ondernomen om voormelde bevindingen *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

In navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk blijkt dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Immers verliet zij Griekenland reeds kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus en *quasi* onmiddellijk nadat zij in het bezit werd gesteld van haar Griekse verblijfsdocumenten. Zij verkreeg de vluchtelingenstatus op 17 november 2023 en verliet Griekenland reeds op 22 januari 2024, *quasi* onmiddellijk na het ontvangen van haar Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort (notities CGVS, p. 8-9; vragenlijst ‘Bijkomende vragen M-status Griekenland’ en verklaring DVZ (vraag 33) (administratief dossier, stuk 7, map DVZ); ‘Aanvraag derde landen’ (*ibid.*)). Tevens blijkt uit haar verklaringen dat zij België altijd al als doelbestemming had (notities CGVS, p. 7). Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekwam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen.

2.4.10. Wat betreft nog de door haar in Griekenland gevreesde problemen wegens haar omgang met een Syrische vrouw, die zich thans ook in België zou bevinden en waarmee verzoekende partij nog steeds afspreekt (notities CGVS, p. 12), volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze in de bestreden beslissing vaststelt dat verzoekende partij deze problemen niet aannemelijk maakt en bovendien niet aantoonbaar dat zij desbetreffend niet kan rekenen op de hulp en/of bescherming vanwege de Griekse autoriteiten. In de bestreden beslissing worden dienaangaande immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan, die in het verzoekschrift geheel ongemoeid worden gelaten: *“U haalt ondermeer aan dat u problemen kende in Griekenland met een aantal personen die u in opdracht van de ex-man van een Syrische vrouw die u leerde kennen aanvielen in het vluchtelingenkamp waar u verbleef. U vreest tot op heden voor uw veiligheid in Griekenland omwille hiervan.*

*Dient hier allereerst te worden opgemerkt dat u, wat deze feiten betreft, niet verder komt dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier weet te staven. Het is overigens ook wel heel opmerkelijk dat u van deze feiten voorheen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) met geen woord heeft gerept. Uit wat u dan weer voor het CGVS liet optekenen betrof dit nochtans het enige en voornaamste probleem wat u kende in Griekenland én u meent hierom tot op heden een risico te lopen in Griekenland (zie CGVS p. 12). Er kan dan in alle redelijkheid verwacht worden dat u deze feiten wel degelijk ook reeds bij de DVZ zou vermeld hebben. Uw nalatigheid dienaangaande doet reeds de nodige vragen rijzen bij de waarachtigheid van deze feiten. Dit wordt nog versterkt door de vaststelling dat u, die beweerde ook in België nog bedreigingen te hebben ontvangen in het kader van deze zaak, geen enkele moeite deed hiervoor klacht in te dienen bij de bevoegde instanties (zie CGVS p. 11 en 12).*

*Wat er ook van zij, u toont op geen enkele manier aan dat de ex-man van N. (...) op heden nog steeds naar u op zoek is dan wel dat u omwille hiervan op heden nog steeds een risico loopt in Griekenland. Immers, nadat u éénmalig in het kamp zou zijn geslagen door vier personen die u zeiden dat ze in opdracht van de ex-man van N. (...) handelden - overigens ook een blote bewering die u niet staft - heeft u hen nooit meer gezien noch kende u verder enig probleem met hen. Evenmin brengt u concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in Griekenland ingeval van een terugkeer op heden nog steeds hierom een vrees dient te hebben.*

*Dat u hier nog zou zijn bedreigd kan, in het licht van bovenstaande ook niet zonder meer worden aangenomen. Bovendien betreffen ook dit niet meer dan loutere verklaringen.*

*Hoe dan ook blijkt uit niets dat u, als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, geen bescherming kon, dan wel ingeval van hernieuwde problemen in Griekenland, zou kunnen krijgen van de Griekse autoriteiten.*

*U verklaarde dienaangaande simpelweg dat u hiervan nooit enige melding hebt gemaakt of klacht hiervoor indiende bij de Griekse autoriteiten. U liet dit na omdat er op het moment van het incident amper mensen aanwezig waren en u wilde ook vermijden dat u naar een ander kamp zou worden overgebracht, u wilde immers bij het meisje in kwestie blijven. U ging de (beweerde) aanval op uw persoon ook niet buiten het kamp, bij de Griekse autoriteiten, melden, en dit dan weer omdat het u 8€ zou kosten om u met het openbaar vervoer van het kamp naar het politiekantoor op Leros en weer terug naar het kamp te verplaatsen. Ook later, toen u zich in Athene bevond, ondernam u geen stappen om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen. Nochtans verklaarde u dat u in Athene veel schrik had, u kwam uw hotelkamer niet buiten omdat u wist dat uw belagers u in Athene volgden. Bovendien had u geen bewijs van de feiten die zich eerder op Leros afspeelden (zie CGVS p. 3 en 11). Dit alles kan geenszins volstaan om uw nalatigheid beroep te doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten te rechtvaardigen. Uw argument dat u in Griekenland geen klacht indiende omdat u geen bewijzen had van de vernoemde feiten houdt bovendien totaal geen steek daar u ook nu geen enkel bewijs heeft van deze feiten maar deze toch aanbrengt.*

*In elk geval mag het duidelijk zijn in het licht van voorgaande uw bewering dat uw bewering dat u, omwille van een nood aan internationale bescherming, niet kan terugkeren naar Griekenland omdat u, wat deze zaak rond de Syrische vrouw en uw belagers betreft, er geen bescherming zal krijgen kant noch wal raakt. De Griekse autoriteiten kunnen immers geen bescherming bieden voor feiten waarover ze niet eens worden ingelicht.”* Verzoekende partij, die voormelde motivering geheel ongemoeid laat, brengt geen concrete elementen bij die hierop een ander licht kunnen werpen.

2.4.11. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Immers dient *in casu* te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet het minste concrete element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat er in haar hoofde sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. In het verzoekschrift wordt op uiterst beknopte wijze gewezen op de mentale gezondheidstoestand van verzoekende partij, doch zonder dat zulks concreet wordt toegelicht en gestaafd wordt aan de hand van enig medisch attest. Verzoekende partij gaf zelf aan in een goede gezondheid te verkeren, maar het mentaal wel moeilijk te hebben omwille van de oorlog in Gaza (verklaring DVZ, vraag 29). Hoewel op zich niet betwist

wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, blijkt evenwel uit niets dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

*In casu* kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In Gaza werkte zij vijf jaar als schilder en voordien twee jaar als verkoper (notities CGVS, p. 5). Ook in België heeft zij reeds gewerkt (notities CGVS, p. 5). Voorts regelde en ondernam zij op zelfstandige wijze haar vertrek uit Gaza (verklaring DVZ, vraag 32 (*ibid.*); notities CGVS, p. 14-15). Haar reis naar Griekenland kon zij betalen dankzij het geld dat zij in Israël verdiende met haar werk aldaar (notities CGVS, p. 15). In Griekenland bleek zij in staat een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Ook vond zij steeds onderdak in Griekenland. Na de toekenning van haar vluchtelingenstatus, slaagde zij erin nog langer, in het geheim, in het opvangcentrum te Leros te verblijven tot zij in Athene haar reispaspoort kon afhalen (notities CGVS, p. 8-9). Ook kon zij nog gewoon voedsel krijgen in het opvangcentrum (notities CGVS, p. 9). In Athene kon zij, dankzij de steun van haar netwerk, vijf à zes dagen in een hotel verblijven, waarna zij per vliegtuig naar België reisde (notities CGVS, p. 10 en 15). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Dient tevens te worden herhaald dat zij ook beschikt over een ondersteunend netwerk (zie *supra*). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.12. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.13. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.14. De verwijzing in het verzoekschrift naar Duitse, Nederlandse, Oostenrijkse en Zwitserse rechtspraak, internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.15. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.16. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De kopieën van haar Palestijnse identiteitskaart en die van haar echtgenote, haar Palestijnse medische documenten en die van haar echtgenote, de UNRWA-documenten, haar geboorteakte, haar huwelijksakte, de overlijdensakte van haar vader, haar werkvergunning voor Israël, de foto's van haar vernielde woning in Gaza en de foto van haar zoon hebben louter betrekking op haar persoonsgegevens en deze van haar

echtgenote/familieleden, haar huwelijk, haar UNRWA-registratie, de medische problemen/behandeling van haar en haar echtgenote in Gaza alsook de huidige situatie van haar familie in Gaza, en staan los van haar situatie in Griekenland. De kopie van haar Griekse verblijfsvergunning toont voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader een Griekse verblijfsvergunning kreeg en dat haar Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden.

2.4.17. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in haar verzoekschrift en haar aanvullende nota naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.18. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT